

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Quòd Deus vitari nequedt: quòdque omnia inspiiat, nec quicquam ipsum
lateat. cap. ii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

PARALLELA.

A nominent. Vnus enim Deus est Pater in Filio, Filius in Patre, cum Spiritu sancto. Ob id-
que sanctus in sanctis requiescens, Pater verus personaliter existens, Filius verus person-
aliter existens, Spiritus sanctus verus personaliter existens. Tres sunt sed una diuinitas,
una essentia, una glorificatio, unus Deus. Filium nominasti. Una quoque Trinitate mea-
te complexus es. Habuisti Spiritum sanctum? Paterna potentia, & Filio donatus es. Pa-
trem gloria affectisti? Filium & Spiritum sanctum significasti. Non tamen istud per con-
fusionem ac permixtionem. Pater enim Pater est, Filius Filius, Spiritus sanctus, Spir-
itus sanctus. At Trinitas ab unitate & identitate minimè semota est.

O Trinitas sancta sub numerum cadens, Trinitas uno nomine comprehensa! Non enim
dicitur unitas vel duitas, nec unitas & unitas, sed Trinitas in unitate, & unitas in
B Trinitate, uno videlicet atque eodem modo & nomine. Vnus Pater in Filio, Filius in
Patre, cum Spiritu sancto.

Vna est gloria Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Gloriam enim meam, inquit, alteri
non dabo. Non enim secundus Deus est Filius, sed Verbum unius ac solius Dei, qui in Pare
Deus esse predicatur, quemadmodum & Pater in Filio: velut etiam Esaias ait, dum Filium
vnde cum Patre Deum proficitur, Adorabunt te, & in te orabunt: quoniam in te Deus Is-
rael saluator. Confundetur & errabent omnes qui ipsi aduersantur, nec ipsum confiten-
tur, nec Spiritum ipsius eiusdem cum Patre essentia esse, nec praeter eum Deum alium
non esse.

Non ita est: non, inquam, ita. Non est procreata Trinitas, sed sempiterna, & una in
C Trinitate deitas, & una sancta Trinitatis gloria. Et vos eò audacie prorumpitis, ut eam
in diuersas naturas scindatis? Vni Deo Meum dicere conuenit. Ad ipsum enim duntaxat
vere omnia pertinent.

Q V O D D E U S V I T A R I N E Q V E A T?

quodq; omnia inspiciat, nec quicquam ipsum lateat.

C A P V T II.

D O N E S T qui eripiat de manibus meis. Conspector est ope-
rum manuum hominum: nec eum quicquam ex his quæ fa-
ciunt latet.

Dominus omnia cernit: comprehendens magna & inscruta-
tabilia, & mirabilia absque numero.

Quis est iste, qui celat me consilium, & continet verba in
corde: me autem abscondere putat?

Scrutans corda & renes Deus. Excelsus Dominus, & humilia respicit: & al-
ta longè cognoscit. Quò ibo à spiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?

Psal. 7.
137.
138.

Infernus & perditio cora Domino: quanto magis corda hominum? In omni
loco oculi Domini contemplantur bonos & malos?

E Deus è vicino ego sum, & non Deus de longe? Si occultabitur vir in abscon-
ditis, & ego non videbo eum, dicit Dominus? Nunquid non cœlum & terram
ego impleo, dicit Dominus?

Hier. 23.
Dan. 2.

Deus reuelat profunda & abscondita, & nouit in tenebris constituta, & lux
cum eo est.

Hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis. Propter hoc, qui loquitur
iniqua, non potest latere, nec præteret illum corripiens iudicium. Renum il-
lius testis est Deus, & cordis ipsius scrutator verus, & linguae eius auditor. Ma-
num tuum effugere impossibile est.

sap. 1.
26.

Oculi Domini multo lucidores sunt super solem, circumplices omnes vias
hominum. Cognovit Dominus omnem scientiam, & inspexit in signum æui,
annuncians quæ præterierunt, & quæ superuentura sunt, & reuelas vestigia occul-

A ij

D. IOANN. DAMASCENI

torum. Non præterit eum vlla cogitatio, non abscondit se ab eo vllus sermo. Mag-
nalia sapientiae suæ decorauit, qui est ante seculum & usque in seculum. Non in-
creuit nec decreuit. Opera omnis carnis coram illo sunt: & non est quicquam
absconditur ab oculis eius. Quasi lumen figuli in manu illius plasmare illud
& disponere: sic homo in manu illius qui se fecit, & reddet illi secundū iudicium
suum. Multa est sapientia Dei, & fortis in potentia, videns omnes sine inter-
missione: & ipse agnoscat omnem operam hominis.

Heb. 4. Viuus est sermo Dei & efficax; & penetrabilior omni gladio ancipiti, & per-
tingens usque ad diuisionem animæ & spiritus, compagum quoque & medulla-
rum, & discretor cogitationum cordis. Et non est creatura inuisibilis coram ipso:
omnia autem nuda & aperta oculis eius, ad quem nobis est sermo.

Basil. Nihil prouidentiae expers est, nihil neglectum apud Deum. Omnia per vigil ille oculus
intuetur, omnibus presto est, salutem vnicuique subministrans. Si echinum extra prosp-
ctum suum & curam Deus non reliquit, an tua non inspeabit?

Nihil ipsum preterit, nihil ipsi futurum est, sed omnia praesentia sunt: & quæ à zo-
bis longè ante expectantur, tanquam iam praesentia, à diuino oculo perspicuntur.

Nyssen. Qui ubique est, in nulla parte priuatim percipitur, ut qui vniuersum æquè comple-
tatur.

Irenai. Deus certo modo atque ordine cuncta efficit: neque apud eum quicquam mensura caret.
quandoquidem nec quicquam numeri expers est.

Didymus. Solius diuinitatis est animi cogitationem intueri.

Philonis. Omnia implevit Deus, atque omnia peruersit: nec quicquam inane, atque à se remotum
reliquit. Ecquem enim locum quissimam obtainere queat, à quo Deus absit? Etenim ante
res omnes conditas Deus est, atque ubique reperitur. Nefarius atque impensis est, quisquis
diuinum oculum aliquid contemnere putat.

DEVM IPSIVS QVE OPERA COMPRE-
hendi non posse: nec quæ occulta sunt, inquirenda, curiosèque per-
scrutanda esse. CAP. III.

Exod. 33. T dixit Dominus ad Moysen, Non poteris videre faciem meā.
Non enim videbit me homo, & viuet.

Psal. 138. Mirabilis facta est scientia tua ex me: confortata est, & non
potero ad eam.

Eccle. 1. Qui addit scientiam, addit dolorem.

Esa. 40. Cui similem fecistis Deum? aut quæ imaginem ponetis ei?
Nunquid sculptile conflauit faber, aut aurifex auro figura-
uit illud, & laminis argenteis argentarius?

Sap. 9. Infatuatus est omnis homo à scientia. Cogitationes mortalium timidæ, & K
incertæ prouidentiae nostræ. Difficile aestimamus quæ in terra sunt, & quæ in pro-
spectu sunt, inuenimus cum labore. Quæ autem in coelis, quis inuestigabit?

Eccle. 3. Altiora te ne quæsieris, & fortiora te ne scrutatus fueris: sed quæ præcepit tibi
Deus, illa cogita semper. Non enim est tibi necessarium ea, quæ abscondita sunt,
videre oculis tuis. In superuacuis rebus eius ne fueris curiosus. Plurima enim su-
per sensum hominum ostensa sunt tibi. Multos enim supplauit suspicio eo-
rum: & in vanitate detinuit sensus illorum: & qui amat periculum, in eo peribit.

ii. ibid. De negotio, quo opus non habes, ne contendas. Mirabilia opera altissi-
mi solius, & gloria & absconsa & inuisiva opera illius hominibus. Quis inue-
stigabit magnalia Dei? Virtutem autem magnitudinis eius quis enunciabit? aut quis